

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 149 τῆς 26ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος, ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμος τοῦ 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἀριθμὸς 29 τοῦ 1962

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ ΑΓΡΟΤΩΝ
ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς:—

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ «Περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμος τοῦ 1962.» Συνοπτικὸς τίτλος.
2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς εἰς ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.
 - «ἀγωγή» περιλαμβάνει πᾶσαν ἀστικῆς φύσεως διαδικασίαν, ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου:
 - «γεωργία» περιλαμβάνει τὴν κηπουρικὴν, τὴν καλλιέργειαν ὀπωρῶν, τὴν γαλακτοκομίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ τὴν χρῆσιν οἰασδῆποτε γαίας διὰ βοσκῆν· ὁ ὅρος «γεωργικὸς» ἐρμηνεύεται ἀναλόγως:
 - «Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου:
 - «καθωρισμένη ἡμερομηνία» σημαίνει τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1962:
 - «κινητὴ ἰδιοκτησία» σημαίνει—
 - (α) πᾶν ζῶον, ἐργαλεῖον ἢ ἕτερον ὄργανον, χρησιμοποιούμενον συνήθως διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν:
 - (β) πᾶσαν γεωργικὴν μηχανὴν ἢ μηχανήμα λειτουργοῦν εἴτε διὰ τῶν χειρῶν, εἴτε διὰ μηχανικῆς ἢ ηλεκτρικῆς δυνάμεως ἢ ἑτέρας ἐνεργείας, τὸ ὅποιον χρησιμοποιεῖται συνήθως ὑπὸ γεωργῶν διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν, ἢ διὰ τὴν σύλλογην, τὸν καθαρισμόν ἢ τὴν παρασκευὴν πρὸς πώλησιν εἰς ἀκατέργαστον κατάστασιν οἰουδήποτε γεωργικοῦ προϊόντος:
 - «κτῆνη» περιλαμβάνει πᾶν ζῶον ὅπερ ἐκτρέφεται ἐπὶ τῷ τέλει παραγωγῆς τροφίμων, ἐρίου, μετάξης, δερμάτων ἢ γούνας ἢ ἵνα χρησιμοποιηθῆται διὰ τινὰ γεωργικὸν σκοπὸν:

«οικογένεια» σημαίνει τὸν σύζυγον, τὴν σύζυγον, υἱόν, θυγατέρα, πατέρα ἢ μητέρα τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἐξαρτᾶται, μερικῶς ἢ καθ' ὀλοκληρίαν, ἐξ αὐτοῦ·

«ὀφειλέτης» σημαίνει ὀφειλέτην ὅστις κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι πολίτης τῆς Δημοκρατίας καί—

- (α) ἐπάγεται κυρίως τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς γεωργίας· καὶ
- (β) καταγίνεται εἰς τὴν γεωργίαν προσωπικῶς ἢ διὰ μελῶν τῆς οικογενείας αὐτοῦ ἢ διὰ μισθωτῶν ἐκτάκτων ἐργατῶν· καὶ
- (γ) κέκτηται κατὰ κυριότητα ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢς ἢ ὑπολογισμένη ἀξία, ὡς αὕτη δείκνυται ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κτηματολογικοῦ Γραφείου, δὲν ὑπερβαίνει ἐν τῷ συνόλω αὐτῆς τὸ ποσὸν τῶν χιλίων πεντακοσίων λιρῶν·

«Συνεργατικὴ Ἐταιρεία» σημαίνει Συνεργατικὴν Ἐταιρείαν ἐγγεγραμμένην ἢ θεωρουμένην ὡς ἐγγεγραμμένην, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Συνεργατικῶν Ἐταιρειῶν Νόμου·

Κεφ. 114.

«Τράπεζα» σημαίνει Τράπεζαν ἣτις κέκτηται ἀδειαν ἀσκήσεως, καὶ ἀσκεῖ Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ·

«χρέος» περιλαμβάνει τὰς πάσης φύσεως ὑποχρεώσεις ὀφειλέτου τινός, ἡσφαλισμένας ἢ μὴ, εἴτε αὐταὶ ὀφείλονται δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διατάγματος, εἴτε δυνάμει συμβάσεως ἐνοικιαγοράς, εἴτε ἄλλως· πῶς, καὶ εἴτε αὐταὶ κατέστησαν ἤδη ἀπαιτηταί, εἴτε θὰ καταστῶσιν ἀπαιτηταὶ ἐν τῷ μέλλοντι·

Νοεῖται ὅτι δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἀκόλουθα χρέη (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενα ὡς «ἐξηρημένα χρέη»)·—

- (α) οἰονδήποτε ποσὸν ἐφ' ὅσον ἢ ὑποχρέωσις πληρωμῆς τελεῖ ὑπὸ αἵρεσιν·
- (β) οἰονδήποτε ποσὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος γαίας τινός ὅπερ καταβάλλεται ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ γαῖα αὕτη κάλλιεργεῖται ἐν συνεταιρισμῷ, ἢ οἰονδήποτε μίσθωμα ὀφειλόμενον ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε γεωργικὴν γαῖαν εἰς πρόσωπον ὅπερ κέκτηται τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις ἵνα χαρακτηρισθῇ ὡς ὀφειλέτης, καίτοι δυνατόν νὰ μὴ χρεωστῇ τι εἰς ἕτερον πρόσωπον·
- (γ) ποσὰ εἰσπρακτέα—
 - (i) ὡς φόρος ἢ τέλος δυνάμει τοῦ περὶ Εἰσπραξέως Φόρων Νόμου, ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἢ ὡς φόρος ἢ τέλος ἐπιβληθέν ὑπὸ τινος Κοινοτικῆς Συνελεύσεως· ἢ
 - (ii) ὡς χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβληθεῖσα δυνάμει τῆς Ποινικῆς Δικονομίας·

Κεφ. 329.

Κεφ. 155.

- (δ) οἰονδήποτε ποσὸν, ἢ ἀγωγή διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὁποίου παρεγρᾶφη διὰ τῆς παρέδου τοῦ χρόνου, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Παραγράφης Ἀγωγῶν Νόμου, ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου, ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ, Νόμου·

Κεφ. 15.

- (ε) δάνειον χορηγηθέν ὑπὸ τινος Τραπεζῆς·
- (στ) Κυβερνητικὸν δάνειον ἐκχωρηθέν εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Κύπρου Λτδ. δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Κύπρου Λτδ. (Εἰδικὰ Προνόμια) Νόμου, ὅπερ ἅμα τῇ τοιαύτῃ ἐκχωρήσει, λογίζεται δι' ἅπαντας τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς δάνειον χορηγηθέν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Κύπρου Λτδ·

Κεφ. 122.

- (ζ) δάνειον χορηγηθέν ὑπὸ Συνεργατικῆς Ἐταιρείας·
- (η) ἡμερομίσθια ἢ μισθοὶ γραφέως ἢ ὑπηρετοῦ ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας τῷ ὀφειλέτῃ·
- (θ) ἅπαντα τὰ ἡμερομίσθια χειρῶνακτος ἢ ἐργάτου, ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας τῷ ὀφειλέτῃ·

3.—(1) Καθιδρύεται δικαστήριον ὡς προβλέπεται ἐν ἐδαφίῳ (2), διὰ τὴν ἀνακούφισιν ὀφειλετῶν (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενον ὡς «δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν»), ἵνα ἐνασκή, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, τὴν δικαιοδοσίαν ἥτις ἀντίκειται τῷ τοιοῦτῳ δικαστηρίῳ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου.

Σύστασις
δικαστηρίου
ἀνακουφίσε-
ως ἀγροτῶν
ὀφειλετῶν.

(2) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν σύγκειται ἐκ τοιοῦτων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν ὡς τὸ Ἀνωτάτου Δικαστήριον ἤθελεν ὑποδειξέει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν δὲν εἶναι ἐπαρκῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ Ἀνωτάτου Δικαστικὸν Συμβούλιόν δύναται, ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου τοῦ 1960 διαλαμβανομένου, νὰ διορίσῃ προσωρινῶς τοιοῦτον ἀριθμὸν πρόσθετων Ἐπαρχιακῶν Δικαστῶν μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς τέσσαρες, ὡς ἠθέλε κριθῆ ἀναγκαίως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου 1960, καὶ τὸ ἀναγκαῖόν διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν ποσὸν προβλέπεται ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ :

14 τοῦ 1960.

14 τοῦ 1960.

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ Δικηγόρων Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ Δικηγόρων (Τροποποιητικοῦ) Νόμου 1961, δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἀναφορικῶς πρὸς προσθέτους Ἐπαρχιακοὺς Δικαστὰς διορισθέντας δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς ἀνωτέρω ἐπιφυλάξεως.

Κεφ. 2.

42 τοῦ 1961.

(3) Ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐνασκεῖται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας, ὑφ' ἐνὸς καὶ μόνον ἐκδικάζοντος δικαστοῦ.

(4) Ὅσακις τὸ δικαστήριον σύγκειται ἐξ ἀρτίου ἀριθμοῦ δικαστῶν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ ἀπόφασις εἶναι ἐναντίον τοῦ διαδίκου ὅστις φέρεται τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὅσακις τὸ ζήτημα ἀφορᾷ εἰς τὸ παραδεκτὸν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ἐναντίον τοῦ διαδίκου ὅστις ἐξαιτεῖται ὅπως τὸ τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον γίνῃ παραδεκτόν.

(5) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου δικαιοδοσίας αὐτοῦ, δύναται, τηρουμένου οἰουδήποτε διαδικαστικοῦ κανονισμοῦ ὅστις ἠθέλεν ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, νὰ ἐνασκήσῃ τοιαύτας ἐτέρας παρεμπιπτούσας καὶ συμπληρωματικὰς ἐξουσίας ὡς ἠθελον καταστή ἀναγκαῖαι, ἵνα τὸ δικαστήριον δυναθῆ νὰ ἀποφασίσῃ τελεσιδικίως καὶ πλήρως ἀναφορικῶς πρὸς ἅπαντα τὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπίδικα ζητήματα.

(6) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐνασκεῖ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Δημοκρατίαν, καὶ συνέρχεται εἰς τόπους καθοριζομένους ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

4. Τηρουμένου τοῦ διαδικαστικοῦ κανονισμοῦ, αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ὑπόκεινται εἰς ἐφέσειν ἀσκουμένην ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἐφέσεις.

5. Τὸ Ἀνωτάτου Δικαστήριον καθιστᾷ ὠρισμένους δικαστικούς ὑπάλληλους, ὑπάλληλους τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, ἵνα ἐνασκῶσιν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐκάστοτε καθοριζόμενα καθήκοντα αὐτῶν ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο :

Ἐπὶ ἀλλοίῳ
τοῦ δικαστη-
ρίου ἀνακου-
φίσεως
ἀγροτῶν
ὀφειλετῶν.

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἐπαρκῆς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ διορισθῶσιν προσωρινῶς οἱ ἀναγκαῖοι διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον πρόσθετοι ὑπάλληλοι (περιλαμβανομένου τοῦ γενικοῦ γραμματειακοῦ προσωπικοῦ), οἵτινες δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς δεκατρεῖς, τὸ δὲ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν ποσὸν θὰ πρόνοηται ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

Δικαιοφροσία
δικαστηρίου
ἀνακουφίσε-
ως ἄγροτων
ὀφειλετών.

16. (1) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης αἰτήσεως (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «αἰτήσεις ἀνακουφίσεως»), ὑποβαλλομένης ὑφ' οἰουδήποτε ὀφειλέτου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, καί, ὡσάκις τοῦτο ἐνδεικνύται ἐκ τῶν περιστάσεων, διατάττει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὅπως—

(α) πᾶν χρέος διαλαμβανόμενον ἐν τῇ αἰτήσει ἀνακουφίσεως καταβάλληται διὰ δόσεων· τὸ ποσὸν ἐκάστης τοιαύτης δόσεως, ὁ χρόνος καθ' ὃν αὕτη καθίσταται πληρωτέα ὡς καὶ ἡ περίοδος, ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ δώδεκα ἔτη, ἐν ἧ τὸ χρέος ὅσον ὅπως ἀποπληρωθῆ, καθορίζονται ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει·

Νοεῖται ὅτι ὡσάκις ἡ μὴ ἐκπνεύσασα συμβατικὴ περίοδος ἢ προβλεπομένη διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοιοῦτου χρέους ὑπερβαίνει τὰ δώδεκα ἔτη, τὸ δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου ἐκδιδόμενον διάταγμα ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰς καθυστερημένας πληρωμὰς τοῦ τοιοῦτου χρέους·

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ὡσάκις τὸ τοιοῦτον χρέος ἀπορρέει ἐκ συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών θὰ ἐνασκή τὰς ἐξουσίας δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7·

(β) τὸ συμπεφωνημένον ποσοστὸν τόκου ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου χρέους μειωθῆ εἰς τοιοῦτον ποσοστὸν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, ὡς τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών ἤθελεν ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἀποφασίσαι·

Νοεῖται ὅτι οὐδὲν διάταγμα ἐκδίδεται δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου ἐὰν τὸ συμπεφωνημένον ποσοστὸν τόκου εἶναι ἔλασσον τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος.

(2) Τηρουμένου τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών δύναται νὰ παράσχη τῷ ὀφειλέτῃ ἀδειαν ὅπως ζητήσῃ δι' αἰτήσεως τὴν ἐπανάληψιν δικαιοπραξίας τινὸς ἐὰν ἀποδειχθῆ ἐπαρκῶς εἰς τὸ τοιοῦτον δικαστήριον, ὅτι οἱ πληρωθέντες ἢ οἱ καθυστερημένοι ἢ ἀμφότεροι οἱ τόκοι ἐπὶ τοῦ χρέους ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τοῦ τοιοῦτου χρέους, ἢ ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου ὑπερβαίνει τὸ νόμιμον ποσοστὸν τόκου, ἢ ὅτι τὰ ἐπιβληθέντα δι' ἐξόδα, ἐρέυνας, πρόστιμα, φιλοδωρήματα, ἀσφάλιστρα, ἀνανεώσεις ἢ δι' οἰασθήποτε ἑτέρας ἐπιβαρύνσεις, ποσὰ εἶναι ὑπερβολικά· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἄγροτων ὀφειλετών δύναται νὰ διατάξῃ ἐπανάληψιν τῆς δικαιοπραξίας καὶ τὴν λήψιν λογαριασμῶν μεταξύ τοῦ πιστωτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐκτεθέντος λογαριασμοῦ, γραμματίου, υποθήκης ἢ ἑτέρας συμφωνίας σκοπούσης τὴν δημιουργίαν ἐνοχικῆς ὑποχρέωσης, καὶ νὰ παράσχη τῷ ὀφειλέτῃ ἀνακούφισιν διὰ πᾶν ποσὸν ὅπερ ὑπεβλήθη ἢ κατεβλήθη καὶ κατεδείχθη οὕτω ὅτι εἶναι ὑπερβολικόν.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἑδαφίου (1) ὁ ὅρος «περιστάσεις» περιλαμβάνει μεταξύ ἄλλων—

(α) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τοῦ ὀφειλέτου ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸ σύνολον τῶν χρεῶν αὐτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ἑτησίου εἰσοδήματος αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, τῶν οἰκογενειακῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ τὴν ἐκτροφήν τῶν ζώων αὐτοῦ ἐξόδων·

(β) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὰς περιστάσεις καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνήφθη τὸ τοιοῦτον χρέος·

(γ) ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ πιστωτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν χρεῶν αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον τοῦ ποσοστοῦ τοῦ τόκου ὅπερ καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τοιαῦτα χρέη·

- (δ) τὸ ζήτημα κατὰ πόσον θὰ ἐπενεχθῆ μείζων βλάβη διὰ τῆς ἐκδόσεως διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ διὰ τῆς μὴ ἐκδόσεως αὐτοῦ·
- (ε) τὴν ἐπίδρασιν ἣν ἤθελεν ἔχει οἰοσδήποτε τῶν προμνησθέντων παραγόντων ἐπὶ τῶν ἐτέρων τοιούτων.

7.—(1) Ἐὰν χρέος διαλαμβανόμενον ἐν τινὶ αἰτήσῃ ἀνακουφίσεως προκύπτει ἐκ συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς, ὡσάκις τοῦτο ἐνδείκνυται ἐκ τῶν περιστάσεων, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποφάσεως αὐτοῦ—

Διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς συμβάσεις ἐνοικιαγορᾶς.

- (α) ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι ἀκίνητος ἰδιοκτησία, θὰ παρατείνῃ τὸν μὴ ἐκπνεύσαντα εἰσέτι χρόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τῆς ἐνοικιαγορᾶς, εἰς χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ ἐννέα ἔτη·
- (β) ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι κινήτη ἰδιοκτησία, θὰ παρατείνῃ τὸν μὴ ἐκπνεύσαντα εἰσέτι χρόνον πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐνοικιαγορᾶς, εἰς χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ τέσσαρα ἔτη·

καὶ ἐν ἑκατέρῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁδηγίαν δι' ἧν καθορίζεται, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ὀφειλέτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος ἐνοικιαγορᾶς συμφώνως ταῖς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐκδοθείσαις ὁδηγίαις· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὰς κατὰ τὸ δοκοῦν ἀναγκαίας ὁδηγίας ἵνα διαφυλαχθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς ἀπὸ πάσης ἀπωλείας ἢ ἐπαγωγῆς ζημίας.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«περιστάσεις» κέκτηται τὴν ἐννοίαν ἣν ἀπέδωκεν εἰς τὸν τοιοῦτον ὅρον τὸ ἐδάφιον (3) τοῦ ἄρθρου 6 λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν ὡσαύτως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀναπτύξεως ἧτις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τῆς συνιστώσης τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοικιαγορᾶς, ὡσαύτως δὲ τῆς ἐκτάσεως καθ' ἣν ἢ τοιαύτη ἰδιοκτησία εἶναι οὐσιωδῶς ἀναγκαία ὡς μέσον ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τοῦ ὀφειλέτου.

«τίμημα ἐνοικιαγορᾶς» σημαίνει τὸ ὀλικὸν ποσὸν ὅπερ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δυνάμει τῆς συμβάσεως ἐνοικιαγορᾶς.

8.—(1) Πᾶς ὀφειλέτης δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παρόδου ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, νὰ ζητήσῃ δι' αἰτήσεως ἐν τῷ νενομισμένῳ τύπῳ, ὅπως τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν παράσῃ αὐτῷ ἀνακούφισιν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς οἰοδήποτε χρέος συναφθὲν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, καὶ ὀφειλόμενον ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ἀτομικῶς εἴτε ὁμοῦ μεθ' ἐτέρου προσώπου.

Αἰτήσεις ἀνακουφίσεως. Ἀκολουθητέα διαδικασία.

(2) Πᾶσα τοιαύτη αἰτησις διαλαμβάνει ἅπαντα τὰ χρέη τοῦ ὀφειλέτου ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, κατὰστασιν δεικνύουσας ἅπαντα τὰ χρέη τοῦ ὀφειλέτου ἅτινα συνήφθησαν μετὰ τὴν καθωρισμένην ἡμερομηνίαν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐξηρημένα χρέη, ὡσαύτως δὲ κατὰστασιν δεικνύουσας πᾶσαν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν τοῦ ὀφειλέτου.

(3) Εὐθὺς ὡς ληφθῇ αἰτησις ἀνακουφίσεως, τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἐξετάζει ταύτην τὸ ταχύτερον δυνατόν, καὶ ἀποφασίζει διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας ὡς ἤθελε προβλεφθῇ ἐν Διαδικαστικῶν Κανονισμῶν ἐκδοθησομένῳ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ εἴτε ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν, εἴτε παρέχει, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 9, ἀνακούφισιν ὡς προβλέπεται ἐν ἐδαφίῳ (1) τοῦ ἄρθρου 6, ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐν ἐδαφίῳ (1) τοῦ ἄρθρου 7.

(4) Αίτησις υποβληθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀναιρεῖται λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ ὀφειλέτου ἢ λόγῳ τῆς πτωχεύσεως ἢ τοῦ θανάτου οἰουδῆποτε πιστωτοῦ.

Διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς ὀρισμένους πιστωτάς.

9.—(1) Τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δὲν κέκτηται δικαιοδοσίαν ἐκδικάσεως αἰτήσεων οὐδὲ παροχῆς ἀνακουφίσεως ἀναφορικῶς πρὸς χρεῖα συναφθέντα μετὰ τὴν καθωρισμένην ἡμερομηνίαν.

(2) Ὅσακις ὁ ὀφειλέτης παραλείπῃ νὰ διαλάβῃ ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀνακουφίσεως χρέος συναφθὲν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας καὶ ὀφειλόμενον εἰς τινα πιστωτῶν, τὰ δικαιώματα τοῦ τοιοῦτου πιστωτοῦ οὐδὲ ὅπως παραβλάπτονται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀναστολή ἐκτελέσεως, κ.λ.π., δι' ὀρισμένην περίοδον.

10.—(1) Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις οἰασδῆποτε κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας διὰ περίοδον τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«πώλησις» σημαίνει πώλησιν διενεργουμένην δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διατάγματος, ἢ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Νόμου, ἢ τοῦ περὶ Πωλήσεως Ἐνυποθήκου Ἰδιοκτησίας Νόμου, νοουμένου ὅτι δὲν περιλαμβάνει πώλησιν διενεργουμένην ἀναφορικῶς πρὸς χρέος ὀφειλόμενον εἰς τινα Τράπεζαν ἢ Συνεργετικὴν Ἐταιρείαν.

Κεφ. 6.
Κεφ. 233.

Ἀναστολή διαδικασίας.

11.—(1) Ἐὰν ἡ αἰτήσις ἀνακουφίσεως περιλαμβάνῃ χρέος ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκκρεμεῖ ἀγωγή ἐνώπιον οἰουδῆποτε δικαστηρίου ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἢ χρέος δι' ὃ ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν πώλησιν ἀκινήτου ἰδιοκτησίας δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Νόμου ἢ τοῦ περὶ Πωλήσεως Ἐνυποθήκου Ἰδιοκτησίας Νόμου, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸ δικαστήριον, ἢ τὸν ἀρμόδιον λειτουργὸν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κτηματολογικοῦ Γραφείου, καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἡ διαδικασία ἀναστέλλεται, μέχρις οὗ τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν ἀποφασίῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως· ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν περιλάβῃ οἰουδῆποτε μέρος τοῦ τοιοῦτου χρέους ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ, ἢ τοιαύτη ἀγωγή ἢ ἕτερα μέτρα ἀναιροῦνται καθ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τὸ τοιοῦτον χρέος, ἄλλως συνεχίζουσι.

Κεφ. 6.
Κεφ. 233.

(2) Εἰδοποιήσις δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν εἰς δικαστήριον ἢ λειτουργὸν Ἐπαρχιακοῦ Κτηματολογικοῦ Γραφείου δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1), ἐξακολουθεῖ οὕσα ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ ἀνακληθῇ ἢ τροποποιηθῇ διὰ νεωτέρας εἰδοποιήσεως διδομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν λειτουργὸν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κτηματολογικοῦ Γραφείου.

Ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν.

12.—(1) Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν καθορίζει τὸ ποσὸν τῶν περιοδικῶν πληρωμῶν, τοὺς ὅρους πληρωμῆς καὶ τὴν περίοδον πληρωμῆς παντὸς χρέους ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὁποῖον παρεσχέθη ἀνακούφισις ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ, καὶ διαλαμβάνει διάταγμα δυνάμει τοῦ ὁποῖου παρέχεται ὡς ἀσφάλεια διασφαλίζουσα τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει εἰδικῶς καθοριζόμενα χρεῖα τοιαύτη ἀκινήτου ἰδιοκτησία, καθοριζομένη ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ κυριότητα ἀνήκουσα εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὡς ἤθελε κριθῇ ἐπαρκῆς ἵνα διασφαλισθῇ ἡ πληρωμὴ ἀπάντων τῶν χρεῶν αὐτοῦ (περιλαμβανομένων τῶν μὴ ἠσφαλισμένων ἐξηρημένων χρεῶν), ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, μὴ περιλαμβανομένης τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἥτις ἐξαιρεῖται δυνάμει τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Νόμου ἢ οἰουδῆποτε ἑτέρου, ἐκάστοτε

Κεφ. 6.

έν Ιαχύϊ, και εις την έκτέλεσιν άφορώντος, νόμου· ή τοιαύτη ασφάλεια ύπόκειται εις πάσαν προγενεστέραν ύποθήκην. επιβάρυνσιν (attachment) δικαίωμα επισχέσεως ή έμπράγματον βάρος συσταθέν πρό της καθωρισμένης ήμεραμηνίας, και ύφιστάμενον κατά την ήμερομηνίαν έκδόσεως της άποφάσεως.

(2) Από της ήμερομηνίας καθ' ήν έξεδόθη άπόφασις του δικαστηρίου άνακουφίσεως άγροτων όφειλετών, αύτη δεσμεύει άναιρουμένης πάσης έτέρας προηγουμένης δικαστικής άποφάσεως ή διατάγματος, άναφορικώς πρός τά έν τη άποφάσει άναφερόμενα χρέη, τήσων τόν όφειλέτην και τούς πιστωτάς, όσον και τούς ειδικούς διαδόχους αύτων.

(3) Όσάκις χρέος διαλαμβανόμενον έν τινι άποφάσει είναι ήσφαλισμένον δι' ύποθήκης, επιβαρύνσεως (attachment), δικαίωματος επισχέσεως ή έμπραγμάτου βάρους συσταθέντος επί της πάσης φύσεως Ιδιοκτησίας του όφειλέτου πρό της καθωρισμένης ήμερομηνίας, και ύφισταμένου κατά την ήμερομηνίαν έκδόσεως της άποφάσεως, ή τοιαύτη ύποθήκη, επιβαρύνσις (attachment), δικαίωμα επισχέσεως ή έμπράγματον βάρος, θα έξακολουθή νά ύφίσταται μέχρι του ποσοϋ του πληρωτέου δυνάμει της άποφάσεως άναφορικώς πρός τό τοιοϋτο χρέος, μέχρις ου πληρωθή τό τοιοϋτον ποσόν, ή πωληθή ή περιουσία διά την άπόσβεσιν του τοιοϋτου χρέους.

(4) Το Δικαστήριον άνακουφίσεως άγροτων όφειλετών καταχωρεί την άπόφασιν παρά τω Πρωτοκολλητή του Έπαρχιακού Δικαστηρίου της Έπαρχίας ένθα ό όφειλέτης συνήθως διαμένει (έν τοις έφεξής έν τω παρόντι Νόμω άναφερομένου ως ό «Πρωτοκολλητής»), και παρά τω Λειτουργώ του Έπαρχιακού Κτηματολογικού Γραφείου της Έπαρχίας έν ή κείται ή άκίνητος Ιδιοκτησία του όφειλέτου, ήτις παρέχεται ως ασφάλεια των έν τη άποφάσει καθοριζόμενων ποσών. Η τοιαύτη καταχώρησις παρά τω Λειτουργώ του Έπαρχιακού Κτηματολογικού Γραφείου έπενεργεί ως επιβαρύνσις (attachment) δεσμεύουσα άπασαν την άκίνητον Ιδιοκτησίαν του όφειλέτου, δι' ής διασφαλίζονται τά έν τη άποφάσει καθοριζόμενα ποσά ως προβλέπεται έν έδαφίω (1).

13.—(1) Άπαντα τά δυνάμει άποφάσεως του δικαστηρίου άνακουφίσεως άγροτων όφειλετών πληρωτέα ποσά, καταβάλλονται έν τω Έπαρχιακώ Δικαστηρίω της Έπαρχίας έν ή καταχωρείται ή άπόφασις, και πληρώνονται εις τόν Πρωτοκολλητήν.

(2) Ο Πρωτοκολλητής πληροφορεί έγγράφως έκαστον πιστωτήν περι πάσης πληρωμής γενομένης υπό οιοϋδήποτε όφειλέτου, και ζητεί παρ' αύτου όπως παρουσιασθή εις τό γραφείον του Πρωτοκολλητου, και λάβη τό εις αύτόν όφειλόμενον ποσόν.

(3) Οϋδέν των έν τω παρόντι διαλαμβανομένων άπαγορεύει την υπό τινος όφειλέτου πληρωμήν έν τω δικαστηρίω παντός ή οιοϋδήποτε ποσοϋ, όπερ δυνάμει της άποφάσεως όφείλεται εις άπαντας τούς πιστωτάς, πριν ή τοϋτο δυνάμει της άποφάσεως καταστή άπαιτητόν· ό Πρωτοκολλητής θα άπορρίπτη, την έν τω δικαστηρίω γενομένην πληρωμήν οιοϋδήποτε ποσών έφ' όσον ταϋτα προσφέρονται, υπό του όφειλέτου διά την πληρωμήν ειδικώς κατονομαζόμενου έν τη άποφάσει πιστωτου.

14.—(1) Έάν μετά την παρά τω Πρωτοκολλητή γενομένην καταχώρησιν άποφάσεως του δικαστηρίου άνακουφίσεως άγροτων όφειλετών, οιοσδήποτε πιστωτής εις όν όφείλεται υπό τινος έν τη άποφάσει κατονομαζόμενου όφειλέτου, έξηρημένον χρέος ή χρέος ύποκείμενον εις τας διατάξεις του άρθρου 9, ζητήσει την έκδοσιν εντάλματος έκτέλεσεως έναντίον οιοσδήποτε άκινήτου Ιδιοκτησίας του όφειλέτου, ήτις έν τη άποφάσει παρεσχέθη ως ασφάλεια δυνάμει του άρθρου 12, ό τοιοϋτος πιστωτής δύναται, τη ύποβολή αιτήσεως διά κλήσεως γενομένης, τω Έπαρχιακώ Δικαστηρίω παρ' ω καταχωρήθη ή άπόφασις, νά ζητήσει την έκδοσιν διατάγματος δυνάμει του όποίου άπαντα τά

Πληρωμή των έν τη άποφάσει καθοριζόμενων ποσών έν τω δικαστηρίω.

Εισπραξις ποσών περιλαμβανομένων έν τινι άποφάσει, κ.τ.λ.

δυνάμει τῆς ἀποφάσεως πληρωτέα ποσά, ἀφαιρουμένων τῶν μὴ δεδουλευμένων τόκων, θὰ καταβάλλωνται παραχρῆμα ἐπὶ τούτῳ τὸ δικαστήριον θὰ ἐκδίδῃ τὸ ἀνάλογον διάταγμα.

(2) Ἐὰν μετὰ τὴν καταχώρησιν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν παρὰ τῷ Πρωτοκολλητῇ, ὃ ἐν τῇ ἀποφάσει κατονομαζόμενος ὀφειλέτης περιέλθῃ ἐν ὑπερῆμερία περὶ τὴν πληρωμὴν οὐδὲποτε ποσοῦ πληρωτέου καὶ ἀπαιτητοῦ δυνάμει τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, καὶ ἡ τοιαύτη ὑπερῆμερία συνεχισθῇ διὰ περίοδον ὑπερβαίνουσαν τοὺς τέσσαρας μῆνας ἀπὸ τῆς ἐν ταύτῃ καθοριζομένης ἡμερομηνίας πληρωμῆς, ὃ πιστωτῆς εἰς ὃν ὀφείλεται τὸ τοιοῦτον ποσὸν δύναται, τῇ ὑπόβολῃ αἰτήσεως διὰ κλήσεως γενομένης τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ παρ' ᾧ κατεχωρήθη ἡ ἀπόφασις, νὰ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν διατάγματός ὀρίζοντός ὅτι ἅπαντα τὰ δυνάμει τῆς ἀποφάσεως πληρωτέα ποσά, ἀφαιρουμένων τῶν μὴ δεδουλευμένων τόκων, καθίστανται παραχρῆμα ἀπαιτητά ἐπὶ τούτῳ τὸ δικαστήριον ἐκδίδει τὸ ἀνάλογον διάταγμα.

(3) Ὅσακις τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον ἐκδίδῃ διάταγμα συμφώνως τοῖς ἐδαφίοις (1) ἢ (2), ὀφείλει ὅπως αὐτεπαγγέλτως καὶ ὑπὸ τὰς ἐν ἐδαφίῳ (4) διαλαμβανόμενας διατάξεις, προβῇ εἰς τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου, ἣτις καθορίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ἀσφάλεια παρασχεθεῖσα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκδίδει ἅπαντα τὰ ἐντάλματα ἢ διατάγματα ἐκτελέσεως ἅτινα τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως ἐκδίδῃ, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀποφάσεις.

(4) Πρὶν ἢ τὸ δικαστήριον προβῇ εἰς τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου ὡς προνοεῖται ἐν ἐδαφίῳ (3), θὰ τηρῶνται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις:—

(α) ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἣτις δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Νόμου, ἢ οἰουδὲποτε ἐτέρου, ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶντος, Νόμου, δύναται νὰ ἐξαιρεθῇ ἐκ τῆς τοιαύτης πωλήσεως, θὰ ἐξαιρηθῇ:

(β) τὸ δικαστήριον δὲν θὰ προβαίνει εἰς τὴν πώλησιν ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου ἐφ' ἧς συνέστη ὑποθήκη πρὸς ὄφελος Τραπεζῆς τινὸς ἢ Συνεργατικῆς Ἐταιρείας ἐκτός:—

(i) τῇ συναινέσει τῆς οἰκείας Τραπεζῆς ἢ Συνεργατικῆς Ἐταιρείας, καὶ

(ii) ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ ὀρίσῃ ἐν ἐπιφυλαχθὲν τίμημα ὅπερ θὰ παριστᾷ τὸ δυνάμει τῆς τοιαύτης ὑποθήκης ὀφειλόμενον, ἐν τῷ παρόντι ἢ μέλλοντι, ποσόν.

15.—(1) Τὸ ἐκ πωλήσεως διενεργηθείσης δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 14 προκύπτον ποσόν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων πωλήσεως ὡς καὶ ἀπάντων τῶν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ὀφειλομένων τῇ Κυβερνήσει φόρων, δασμῶν ἢ τελῶν, διανέμεται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν πρὸς ὄφελος ὧν συνέστη ἡ ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς καθοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 12, ὡς ἀκόλουθως:—

(α) τὰ ἠσφαλισμένα χρεῖα ἰκανοποιοῦνται προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ αὐτῶν τάξιν προτεραιότητος.

(β) ἂν τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς πωλήσεως ἰδιοκτησίας ἐφ' ἧς συνέστη ἀσφάλεια διασφαλίζουσα ἠσφαλισμένον χρέος, δὲν εἶναι ἐπαρκές διὰ τὴν ἰκανοποίησιν τοῦ τοιοῦτου χρέους, τὸ μὴ ἀποσβεσθὲν μέρος αὐτοῦ θὰ ἐπέχη θέσιν μὴ ἠσφαλισμένου χρέους.

(γ) πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ἀπομείνει, ἐκ τοῦ προκύψαντος ἐκ τῆς πωλήσεως ποσοῦ μετὰ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἠσφαλισμένων χρεῶν, χρησιμοποιοῖται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μὴ ἠσφαλισμένων χρεῶν.

Κεφ. 6.

Διανομὴ
τοῦ ἐκ τῆς
πωλήσεως
προκύπτου-
τος ποσοῦ.

(περιλαμβανομένων των μη ησφαλισμένων εξηρημένων χρεών), ἅτινα ἐπέχουν ἴσων θέσιν μεταξύ αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τὸ ἐναπομένον ποσὸν δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν πλήρη κανοποίησιν αὐτῶν, τὰ τοιαῦτα χρεῖα θὰ ἐλαττοῦνται ἀμοιβαίως καὶ κατ' ἴσων λόγων.

(δ) πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ἀπομείνει μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν τοῦ ὀφειλέτου, συμφώνως ταῖς προηγουμέναις διατάξεσι τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταβάλλεται τῷ ὀφειλέτῃ.

(2) Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασία τοῦ δικαστηρίου θὰ συνάδει πρὸς διαδικαστικὸν κανονισμὸν ἐκδοθησῶμενον δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου.

16. Ἀνεξαρτήτως πάντος ἐν οἰονδήποτε ἑτέρῳ νόμῳ διαλαμβανόμενου, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου παραγραφῆς δικαιώματος ἀγωγῆς, αἰτήσεως, ἐφέσεως, ἐκτελέσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διατάγματος, ἢ οἰασδήποτε ἑτέρας διαδικασίας ἀφορώσης εἰς χρέος ὄπερ ἦτο τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον διαδικασίας ἀσκηθείσης δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, ἐξαιρεῖται ὁ διαρκοῦντος τῶν τοιοῦτων δικαστικῶν μέτρων διαρρέουσας χρόνος, ὡς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ εἰς τοιοῦτον χρέος ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον ἐκωλύετο, δυνάμει διατάξεως τινος τοῦ παρόντος Νόμου, νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἢ ὑποβάλλῃ αἰτήσιν, ἔφεισιν, ἢ λάβῃ ἕτερον δικαστικὸν μέτρον ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ διάταγμα.

Παράτασις
χρόνου
παραγραφῆς.

17.—(1) Ἐκτὸς ὡς προνοεῖται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, οὐδὲν δικαστήριον κέκτηται δικαιοδοσίαν ἐπὶ ἀγωγῶν ἢ ἑτέρων δικαστικῶν μέτρων λαμβανομένων ἐναντίον τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἐπὶ αἰτήσεων ὑποβαλλομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ Πωλήσεως Ἐνυποθήκου Ἰδιοκτησίας Νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς χρέος δι' ὃ ὀφείλεται οἰονδήποτε ποσὸν δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀπαγόρευσις
ἀγωγῆς.
κ.λ.π.

Κεφ. 233.

(2) Οὐδὲν δικαστήριον κέκτηται δικαιοδοσίαν ἐπὶ ἀγωγῶν ἐναντίον οἰονδήποτε ὄστις δὲν εἶναι ὀφειλέτης ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ὄστις εὐθύνεται ἀλληλεγγύως καὶ κεχωρισμένως, ὡς πρωτοφειλέτης ἢ ὡς ἐγγυητής, μεθ' ἑτέρου τινὸς ὄστις εἶναι ὀφειλέτης ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς—

(α) οἰονδήποτε χρέος διαλαμβανόμενον ἐν τινι αἰτήσει ἀνακουφίσεως ἢ.

(β) οἰονδήποτε χρέος δι' ὃ ὀφείλεται οἰονδήποτε ποσὸν δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀνακουφίσεως ἀγροτῶν ὀφειλετῶν.

18. Πᾶς ὄστις ἐν γνῶσει αὐτοῦ προβαίνει εἰς ψευδῆ δήλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε οὐσιῶδες στοιχεῖον, ἢ ἐκ προθέσεως παραλείπει νὰ γνωστοποιήσῃ οἰονδήποτε οὐσιῶδες στοιχεῖον, ἐν τινι αἰτήσει ὑποβαλλομένη δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, εἶναι ἐνοχος ἀδικήματος καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν διὰ διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἐν ἔτος, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς διακοσίας λίρας, ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης.

Ἀδίκημα.

19.—(1) Τὸ Ἄνωτατὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἐκδώσῃ διαδικαστικὸν κανονισμὸν δημοσιευόμενον ἐν τῇ ἐπισημῇ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν καλυτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὴν ρύθμισιν τῆς πρακτικῆς καὶ δικονομίας τῆς ἐφαρμοστῆς ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε δικαστικὰ μέτρα ληφθέντα δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου :

Διαδικαστικὸς
Κανονισμὸς.

Νοεῖται ὅτι μέχρι οὐ ἐκδοθῇ ὁ τοιοῦτος διαδικαστικὸς κανονισμὸς, ἅπαντα τὰ ζητήματα, ἢ διαδικασία καὶ τὰ τέλη θὰ διέπωνται, τηρουμένων τῶν ἀναλογίων, ὑπὸ τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Διατάγματος περὶ Δικαστικῶν Τελῶν ἀναφορικῶς πρὸς αἰτήσεις διὰ κλήσεως γενομένης.

Σ.π.
Τόμος 11
120 π.
323 π.

(2) Ειδικώτερον, και άνευ έπηρεασμοϋ τής γενικότητος τοϋ έδαφίου (1), ο τοιοϋτος διαδικαστικός κανόνισμός δύναται να προνοή περί άπάντων ή περί τινος τών άκολουθων ζητημάτων—

- (α) περί άπάντων τών ζητημάτων άτινα δυνάμει τοϋ παρόντος Νόμου χρήζουσι καθορισμοϋ·
- (β) περί τών τύπων οίτινες θα χρησιμοποιώνται δι' ολονδήποτε ζήτημα ή δικαστικόν μέτρον ληφθέν δυνάμει τοϋ παρόντος Νόμου, ώς και τά αναφορικώς πρός τοιαϋτα ζητήματα ή μέτρα καταβλητέα τέλη.

Κατάργησις.
Κεφ. 25:

20. Ο περί Ανακουφίσεως Αγροτών Οφειλετών Νόμος διά τοϋ παρόντος καταργείται.